

KURJER POZNAŃSKI

wychodzi dwa razy dziennie

Odpowiedzialni kierownicy działów: kultury i sztuki Witold Noskowski, gospodarczego i giełdowego dr. Marjan Chełmickowski, za wszelkie inne działy odpowiada Edmund Rakowski, wszyscy w Poznaniu.

Dyrektor wydawnictwa: Roman Leitgeber

Wydawnictwo Sp. Akc. Drukarnia Polska
w Poznaniu, św. Marcin 70

Redaktor: Bohdan Jarochoński

Nr. 450

Poznań, sobota dnia 30 września 1933

Rok XXVIII

Jak odbyło się podpalanie Reichstagu

Nieoczekiwany zwrot w procesie lipskim — Świadkowie przeczą stawianym zarzutom a van der Lubbe „przyznał się“ do podłożenia ognia

Lipsk. (PAT). Ósmy dzień procesu przyniósł nieoczekiwany zwrot w zeznaniach świadków, którzy w przeważającej części przeczyli stawianym zarzutom. Wczoraj przybył z Bułgarii ojciec oskarżonego Popowa. Podejście on wspólnie z dziennikarzami zabiegł, celem uzyskania pozwolenia na widzenie się z synem.

Pierwszy świadek Bienge, od którego spodziewano się, że zeznaniami swymi rzuci duży snop światła na całokształt sprawy, przeczy jakoby przedmiotem rozmów, prowadzonych z van der Lubbem 22 lutego były sprawy o podłożu wywrotowo - politycznym.

Na pytanie Dymitrowa świadek potwierdza, że porozumienie się z van der Lubbem było utrudnione z powodu słabego władania przez Holendra językiem niemieckim.

Z kolei zeznaje świadek Jänecke, główny rzekomo prowokator awantury ulicznej w Neukölln. Świadek poznał van der Lubbe 22 lutego r. b. Oskarżony Holender znajdował się wówczas w wesołym nastroju i dużo opowiadał. Świadek nie słyszał, aby v. d. Lubbe miał podzegać do podpalania gmachów publicznych. Van der Lubbe opowiadał mu, że niedawno powrócił z Holandji i że w Niemczech studjuje stosunki polityczne. W dalszych rozmowach Holender miał powiedzieć, że nie uznaje żadnych wodzów politycznych, że coś trzeba zrobić i że w tej walce każdy z robotników sam musi być dla siebie wodzem. Następnie, zwracając się energicznie przeciwko nieprawdziwym zeznaniom komisarza policji Frankego, jakoby krytycznego dnia 22 lutego bezrobotni komuniści mieli wraz z nim planować zbrojny napad na urząd opieki społecznej, świadek wyjaśnia, że komuniści wydali jedynie ulotki i chcieli zorganizować publiczny protest przeciwko małym świadczeniom socjalnym, których następstwem było samobójstwo z nędzy jednego z robotników. Wówczas to konfident policji Hinze namawiał bezrobotnych robotników do zbrojnego spisku, a następnie doniósł policji nieprawdziwe fakty. Następnie przystąpiono do badania szczegółów podpalenia Reichstagu.

Przewodniczący oświadcza, że starać się będzie wydstać od v. d. Lubbeo możliwie dokładny obraz dokonanej zbrodni.

Van der Lubbe ponurym wzrokiem wodzi po sędziach, poczem wchodzi ze spuszczoną głową na podjum dla oskarżonych, skąd po chwili milczenia mówi, że w niedzielę przed zbrodnią chodził po mieście a nocował pod Berlinem. Następnego dnia rano wrócił do stolicy.

Wśród silnego napięcia pada pytanie przewodniczącego: — Czy podpalił Pan Reichstag?

Oskarżony po długim namyśle ledwie dosłyszalnym głosem odpowiada: — Tak!

Przewodniczący pyta: — Kiedy powziął pan ten zamiar?

Oskarżony zwleka początkowo z odpowiedzią, poczem mówi apatycznie: — Tego nie mogę powiedzieć a po chwili dodaje, że decyzję powziął w poniedziałek 27 lutego r. b.

Dalsze przesłuchanie jest wysoce utrudnione gdyż van der Lubbe albo milczy albo po długiej uciążliwej indaga-

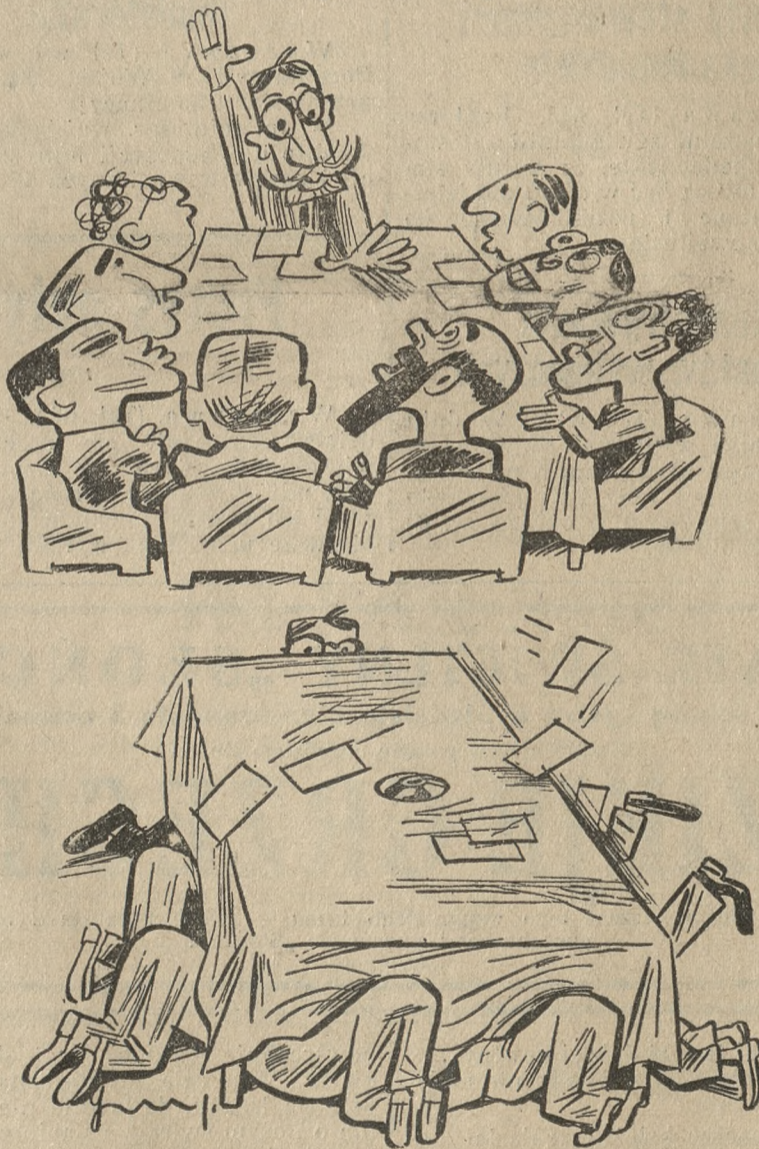
cji ogranicza się jedynie do odpowiedzi: „tak“, „nie“ lub „być może“.

Przewodniczący zwraca uwagę, że wobec tego sąd musi zastosować inną metodę, mianowicie, że odczytywane będą odnośne ustępy protokołu śledztwa, a następnie dopiero zadawane będą pytania.

Rozprawa wchodzi w fazę najbardziej interesującą. Na jednej ścianie wisi olbrzymia mapa sytuacyjna Reichstagu.

Z odczytanych wyjątków protokołu wynika, że krytycznego dnia v. d. Lubbe miał się zaopatrzyć w zapalniki węglowe w pewnym magazynie przy Müllerstrasse a następnie przez Friedrichstr., Pod Lipami i pl. Doroty miał się udać w kierunku Reichstagu, gdzie znalazł się około g. 14, zauważony przez jednego z woźnych. Do godz. 2 Lubbe spędził czas rzekomo w przytulku Friedrichsheim, poczem powtórnie, już w ostatecznym zamiarze, skierował się przed

Konferencje rozbrojeniowe

Przewodniczący: W celu wzmocnienia pokoju musimy się rozbroić, chodzi tylko o to, aby ktoś dał dobry przykład...

Redukcje urzędników państwowych

już się rozpoczęły

Warszawa. (Tel. wł.) Redukcje urzędników już się rozpoczęły w urzędach państwowych a prawdopodobnie obejmą również banki państwowe i przedsiębiorstwa państwowe. Przyпускаją, że redukcja zostanie przeprowadzona w rozmiarach od 7 do 10 proc. ogółu zatrudnionych pracowników państwowych. W piątek doręczono w urzędach centralnych niektórym pracownikom dekrety o zwolnieniu z pracy. O ile można wnosić z przepro-

wadzonej dotychczas redukcji, zwalniani są przedewszystkiem urzędnicy w wieku od 50 do 60 lat, którzy przeszli do służby państwowej ze służby państw zaborczych. Urzędnicy ci będą przeważnie korzystali z zaopatrzeń emerytalnych. Bardzo wydatnie są też redukowane sily kobiece, głównie mężatki.

Akcja redukcyjna obejmie także urzędy prowincjonalne. (w.)

gmach parlamentu, gdzie stanął o g. 21. Miał na sobie płaszcz, czapkę, niskie buty i ubranie płócienne. Wspiawszy się po murze na balkon restauracyjny Reichstagu, v. d. Lubbe, rozbiwszy podwójną szybę, wdarł się do wnętrza restauracji parlamentarnej, gdzie rzucił na jeden ze stołów pierwszy zapalnik. Następnie w szybkim tempie przebiegł wszystkie sąsiednie pokoje, wszędzie podpalając kotary, okna lub inne łatwopalne materiały, jak obrusy, krzesła itp. W głównej sali parlamentu ogień podłożył pod kotary, pulpity prezydenckie i stoły, a następnie z palącym się obrusem przebiegł przez krużganek na parter, wszędzie czyniąc to samo. Gdy nie starczyło mu łatwo palnych materiałów, użył do tego celu własny płaszcz, marynarkę, koszulę, czapkę i kamizelkę, które uprzednio podpalone, rzucił w najbardziej niebezpieczne miejsca, poczem przez poprzednio rozbite szklane drzwi wyszedł na korytarz i powrócił na I piętro, gdzie wzniecił ogień w różnych miejscach, m. in. w drzwiach wejściowych i na oknach hallu. Według protokołów van der Lubbe potrzebował do tego ogółem od 15—20 minut. Aresztowanie go przez strażników Reichstagu nastąpiło w chwili, gdy usiłował dokonać dalszych podpałów w sali Bismarcka. Oskarżony miał na sobie już tylko spodnie, a na rękach i ciele widoczne były ślady poparzenia.

Na tem zakończyła się wczoraj rozprawa. Z powodu rozpoczynającego się jutro kongresu prawników niemieckich, obrady trybunału Rzeszy zostaną przerwane do wtorku włącznie.

Bezpośrednio po przerwaniu rozprawy zaszedł brutalny incydent. Oskarżony Dymitrow usiłował zamienić kilka słów ze swym obrońcą dr. Teichertem, który rozmawiał właśnie z adwokatem bułgarskim Grigorowem. Pełniący służbę policjant ostantacyjnie przeszkodził temu i brutalnym szarpnięciem zmusił Dymitrowa do opuszczenia sali.

Pożyczka narodowa

Warszawa. (PAT). Według meldunków, jakie nadeszły do komisarza gen. pożyczki narodowej, ogólna suma subskrypcji na terenie całego państwa wynosi 235.250.000 zł.

Meldunki napływają w dalszym ciągu.

Warszawa. (Tel. wł.). „Sanacyjna“ agencja „Iskra“ ogłasza dziś długą listę przedsiębiorstw, które subskrybowały pożyczkę poniżej normy oraz spis takich, które subskrybowały pożyczkę powyżej normy. (w)

Echa zamachu we Lwowie

Lwów. (Tel. wł.). Ukraińiec, który, jak donosiliśmy, strzelał do wywiadowcy Tendeja, nazywa się Seweryn Mede. Jest on monterem, pochodzącym z Kałusza i ma lat 22.

Sprawca stanie w przyszłym tygodniu przed sądem doraźnym. (w)

W kraju i w świecie

— Strażnik kolejowy znalazł na linji Zagrzeb - Zidarimost 2 maszyny piekielne, umieszczone pod szynami. Maszyny te zdołano na czas usunąć.

— Płk. Lindbergh wylądował wraz z żoną na lotnisku w Tallinie. Państwo Lindberghowie jutro udają się w dalszą podróż

